

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 26.2.2007
COM(2007) 71 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ
И ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ**

**Относно работата на Общия форум на ЕС за трансферните цени при процедурите
по предотвратяване и разрешаване на спорове и във връзка с насоките за
предварителните ценови споразумения в рамките на ЕС**

{SEC(2007) 246}

СЪДЪРЖАНИЕ

1.	Цели и контекст.....	3
2.	Дейност на Общия форум на ЕС за трансферните цени от март 2005 г. до септември 2006 г.	4
2.1.	Едновременно данъчни проверки.....	4
2.2.	Становище или посредничество на експерт.....	4
2.3.	Предварително уведомяване, консултация или споразумение.....	4
2.4.	Предварителни ценови споразумения.....	5
2.5.	Кои са най-съществените елементи на общностните насоки за ПЦС?.....	5
3.	Арбитражната конвенция и свързаните с нея въпроси	6
4.	Предстояща работна програма на ОФТЦ	7
5.	Заключение на Комисията.....	8
ПРИЛОЖЕНИЕ		10
1.	Правна рамка	10
2.	Организация в държавите-членки на свързаните с ПЦС процедури.....	10
3.	Достъп до програмата на ПЦС	11
4.	Такси.....	11
5.	Прагове на сложност.....	12
6.	Документация	12
7.	Провеждане на свързаната с ПЦС процедура	13
7.1.	Предварителен етап/Неофициална молба.....	13
7.2.	Официална молба за ПЦС	14
7.3.	Разглеждане на молбата и договаряне на ПЦС.....	14
7.4.	Официално сключване на ПЦС	16
8.	ПЦС: Специфични области.....	17
8.1.	Сделки и страни по ПЦС.....	17
8.2.	Отправни хипотези	17
8.3.	Обратно действие.....	18
8.4.	Публикуване на статистически данни.....	18
8.5.	Еднострани ПЦС	19
8.6.	Улесняване на ПЦС за МСП.....	19

1. ЦЕЛИ И КОНТЕКСТ

1. Наличието в рамките на ЕС на различни типове национални правила за трансферните цени, които предвиждат сделките между данъкоплатци под общ акционерен контрол да се облагат все едно са били сключени между независими данъкоплатци, подкопава нормалното функциониране на вътрешния пазар и е сериозна административна тежест за данъкоплатците.
2. За да намери практическо решение на този проблем, през октомври 2002 година Комисията създаде Общия форум на ЕС за трансферните цени (ОФТЦ). Комисията на два пъти е давала отчет за дейността на ОФТЦ посредством две съобщения. В първото съобщение¹ бе представен Кодекс на поведение² към Конвенцията за премахване на двойното данъчно облагане (т.нар. „Арбитражна конвенция”³), за да се гарантира по-ефективното ѝ действие. Във второто съобщение⁴ бе представен Кодекс на поведение⁵ към изискванията за документацията за трансферните цени в рамките на ЕС – т.нар. Документация за трансферните цени на ЕС (ДТЦЕС). Кодексът на поведение към ДТЦЕС определя правилата за обема и типа документация, която държавите-членки да поискат и приемат за целите на своите правила за трансферните цени.
3. Свързаните с трансферните цени спорове между данъкоплатец и данъчна администрация често водят до двойно данъчно облагане и, впоследствие, до спорове между данъчните администрации за освобождаване от двойното данъчно облагане. Кодексът на поведение за ефективно прилагане на Арбитражната конвенция, приет от държавите-членки през декември 2004 година, принципно следва да спомогне за премахване на двойното данъчно облагане на трансферните цени в ЕС в срок от не повече от три години, но преди всичко би било желателно да предотврати подобни спорове между данъчните администрации.
4. Затова основната цел на настоящото трето съобщение е преди всичко да предотврати споровете около трансферните цени и свързаното с тях двойно данъчно облагане чрез определяне на насоки за предварителни ценови споразумения (наричани по-долу „ПЦС”) в рамките на ЕС. ПЦС са споразумения между данъчните администрации на съответните държави-членки на ЕС, които определят как ще бъдат облагани бъдещите сделки между свързани данъкоплатци, които са установени в две или повече държави-членки. Насоките се основават на най-добрата практика, установена от ОФТЦ.
5. Комисията счита, че насоките за ПЦС са ефективен инструмент за предотвратяване на споровете, който има ценни преимущества за данъчните администрации и данъкоплатците. ПЦС предварително ще дадат гаранции за методологията на трансферните цени и така ще опростят или предотвратят

¹ ОВ C/2004/122 от 30.4.2004 г., стр. 4

² ОВ C/2006/176 от 28.7.2006, стр. 8

³ ОВ L/1990/225 от 20.8.1990 г. – Конвенция 90/436/ЕИО

⁴ ОВ C/2006/49 от 28.2.2006, стр. 23

⁵ ОВ C/2006/176 от 28.7.2006, стр. 1

скъпоструващите и времеемки данъчни проверки на сделките, включени в ПЦС; това следва да позволи на всички страни по ПЦС да реализират икономии.

6. Тези насоки за ПЦС разясняват начина, по който държавите-членки да провеждат процедурата за ПЦС и да напътстват участващите в нея данъкоплатци. Спазването на насоките ще доведе до бързо и ефикасно провеждане на процедурата за ПЦС. Това на свой ред ще насърчи използването на ПЦС в ЕС, в резултат на което в по-голяма степен ще се предотвратяват споровете и двойното данъчно облагане.

2. ДЕЙНОСТ НА ОБЩИЯ ФОРУМ НА ЕС ЗА ТРАНСФЕРНИТЕ ЦЕНИ ОТ МАРТ 2005 Г. ДО СЕПТЕМВРИ 2006 Г.

7. Пълният отчет, изготвен от ОФТЦ, се съдържа в работен документ.⁶ С оглед на общата цел за разрешаване и предотвратяване на споровете, ОФТЦ разглежда няколко възможни процедури, които може да намалят тежестта, свързана с трансферните цени, върху данъкоплатците в ЕС. Въпросните процедури са едновременни данъчни проверки, становище или посредничество на експерт, система за предварително уведомяване, консултация или споразумение, и възможност за процедури за ПЦС.

2.1. Едновременни данъчни проверки.

8. Като цяло въпросните проверки се разглеждат като метод, с който две или повече държави обединяват усилията си за извършване на съвместен одит на данъкоплатците. ОФТЦ признава, че това може да привлече държавите-членки от гледна точка на спазването на данъчните разпоредби, но въпреки това счита, че така се създават повече възможности за възникване на спорове, отколкото за разрешаването им.

2.2. Становище или посредничество на експерт

9. ОФТЦ обмисли твърдението, съдържащо се в коментара към член 25 на примерната данъчна конвенция на ОИСР, че страните може да потърсят консултативно становище от експерт, което да помогне за разрешаване на случаи на двойно данъчно облагане. Експертите от данъчните администрации не оцениха идеята за намеса на експертна трета страна като полезен инструмент за предотвратяване на двойното данъчно облагане предвид Арбитражната конвенция, която налага разрешаване на тези случаи с посредничеството на независима арбитражна комисия.

2.3. Предварително уведомяване, консултация или споразумение.

10. ОФТЦ разглежда възможностите за създаване на рамка за сключване на предварително споразумение или най-малкото за провеждане на консултации, преди данъчните администрации да внесат промени в трансферните цени. Взаимодействието може да бъде сведено само до уведомяване за промените в

⁶ Все още не е публикуван.

трансферните цени (което би могло да ускори разрешаването на спора), да бъде разширено до предварителна консултация между данъчните администрации, преди промените в трансферните цени да бъдат финализирани (което отново може да ускори следващото разрешаване на спор или изобщо да предотврати необходимостта от следващо разрешаване), или до използване на система за предварително споразумение (в който случай данъчната администрация следва да се съгласи да внесе съответната промяна с цел премахване на всяко двойно данъчно облагане, преди първата промяна да бъде финализирана), за да предотврати възникването на спорове.

11. ОФТЦ установи, че макар и да е възможно всички гореспоменати процедури да бъдат приложени при сега съществуващите механизми, създаването на ефективни механизми ще отнеме време и може дори да наложи основни промени във вътрешните законодателства. ОФТЦ прецени, че това може да се окаже извън компетенциите му и че времето и ресурсите, с които разполага, следва да бъдат съсредоточени върху изготвянето на процедури за ПЦС.
12. Комисията счита, че една система за предварително споразумение ще премахне всяко двойно данъчно облагане в рамките на ЕС и затова е на мнението, че ще е полезно за в бъдеще този въпрос да бъде доразвит.

2.4. Предварителни ценови споразумения.

13. ПЦС е споразумение между данъчните администрации за начина, по който в бъдеще ще бъдат облагани някои свързани с трансферни цени сделки между данъкоплатци. Така ПЦС често предотвратява възникването на спор между данъчните администрации във връзка със сделките, включени в ПЦС. ПЦС са примерен метод за предотвратяване на спорове.
14. ОФТЦ проучи в дълбочина всички аргументи „за” и „против” ПЦС и стигна до извода, че ПЦС може да имат значителни преимущества за данъкоплатците и данъчните администрации. На първо място сред тях са гаранциите за данъчното третиране на сделките в рамките на ПЦС – гаранции, с които се ползват както данъчните администрации (които вече не се налага да извършват одит, за да определят точната трансферна цена;) трябва единствено да се провери коректното прилагане на ПЦС), така и данъкоплатците (които знаят как да определят точната трансферна цена, тъй като това е договорено със съответната данъчна администрация).
15. Предвид значителните преимущества на ПЦС, ОФТЦ сметна за целесъобразно да установи най-добрите практики за провеждане на процедури за ПЦС в ЕС. Въпросните практики са поместени в насоките в приложението към настоящото съобщение.

2.5. Кои са най-съществените елементи на общностните насоки за ПЦС?

16. Насоките определят процедури за ефективно сключване на ПЦС, излагат в детайли обичайните етапи на ПЦС и описват как трябва да протече процедурата на всеки отделен етап при идеални обстоятелства.

17. Тези насоки са съсредоточени върху двустранните и многостранни ПЦС, тъй като те се смятат за най-ефективен инструмент за предотвратяване на двойното данъчно облагане. Насоките обаче включват и раздел за едностранните ПЦС.
18. Насоките предвиждат процедура от четири етапа и описват как трябва да протече тя на всеки отделен етап.
19. ПЦС започват с решението на данъкоплатците да поискат ПЦС. Насоките предлагат всички потенциално засегнати данъчни администрации да бъдат потърсени неофициално и препоръчват какво трябва да се направи на този неофициален етап, за да се осигури резултатно разглеждане на молбата за ПЦС. Подробно се описва видът информация, която трябва да бъде включена в официалната молба, тъй като, макар и всяко ПЦС да е различно, видът основна информация, която вероятно ще е необходима, често е сходен при различните случаи.
20. В насоките се описва какво трябва да се направи за ефективното протичане на процедурата след получаване на официалната молба. ПЦС ще изискват всяка участваща данъчна администрация да прегледа молбата, за да реши дали предложеното в нея третиране на трансферните цени е приемливо. Конкретните детайли във връзка с третирането на трансферните цени също трябва да бъдат договорени и съгласувани между съответните данъчни администрации. Насоките съдържат подробна информация за начина на протичане на процедурата.
21. ПЦС ще изискват официално споразумение между съответните данъчни администрации, за да може те и съответните данъкоплатци да получат гаранции за данъчното третиране на сделките. В насоките се съдържат подробности за това какво трябва да включва това официално споразумение, за да може да бъдат дадени тези гаранции.
22. В приложение към насоките е поместен типичен времеви график, който да онагледява протичането на процедурата за ПЦС.
23. В насоките се засягат и някои често проблематични аспекти, които нерядко възникват по време или дори преди процедурите за ПЦС, и се посочват начини за намаляване на вероятността тези аспекти да възпрепятстват резултатното приключване на процедурата за ПЦС. ОФТЦ съсредоточи вниманието си върху аспектите, при които според досегашния опит възникват най-много проблеми: прилагане със задна дата на данъчното третиране, предвидено в ПЦС, такси и прагове на сложност (които може да се окажат нежелана пречка пред процедурата за ПЦС), както и тип и обем на сделките, които следва да бъдат уредени чрез ПЦС.

3. АРБИТРАЖНАТА КОНВЕНЦИЯ И СВЪРЗАНИТЕ С НЕЯ ВЪПРОСИ

24. За ОФТЦ продължаването на работата по Арбитражната конвенция е непрекъснат процес. От жизнено значение е държавите-членки да спазват условията на Арбитражната конвенция и на свързания с нея Кодекс на поведение, приет през декември 2004 година.

25. Що се отнася до развоя на процеса на ратифициране на Конвенцията за присъединяване към Арбитражната конвенция⁷, в края на септември 2006 година тя бе ратифицирана от дванадесет държави-членки, а останалите държави-членки заявиха намерението си да я ратифицират през идните месеци.
26. ОФТЦ също така проследи изпълнението на препоръката, която бе включена в първия Кодекс на поведение, свързан с прекратяване на събирането на данъци. В края на септември 2006 година шестнадесет държави-членки потвърдиха, че допускат прекратяване на събирането на данъци по време на процедура за разрешаване на спор. Останалите държави-членки заявиха, че подготвят ревизирани текстове, предоставящи тази възможност. Този проблем трябва да бъде следен и за в бъдеще.
27. Накрая обновена версия на въпросника от 2005 г. относно висящите процедури за взаимно споразумение съгласно Арбитражната конвенция на ЕС, който бе попълнен от данъчните администрации на държавите-членки, показва, че нито един от двадесет и четирите случая, за които данъкоплатец е подал заявление преди 1 януари 2000 г., не е бил предаден на арбитражна комисия.
28. Комисията счита, че броят на отдавна чакащите решение случаи на двойно данъчно облагане, свързано с трансферните цени, означава, че, по причини, които тепърва трябва да се проучат, Арбитражната конвенция не премахва, както би следвало, двойното данъчно облагане, свързано с трансферните цени, в ЕС. Вследствие на това се нарушава нормалното функциониране на единния пазар. Комисията възнамерява да обмисли как да бъде коригиран този недостатък. Възможно е от гледна точка на единния пазар да е необходим инструмент, който да осигурява по-ефективно и своевременно премахване на двойното данъчно облагане. Комисията също така отбелязва, че Арбитражната конвенция разглежда единствено двойно данъчно облагане, свързано с трансферни цени, и че новите разпоредби на член 25 на примерния договор на ОИСР и приложеният коментар стигат още по-далече, предлагайки на договорните партньори обвързваща, задължителна арбитражна процедура за премахване на всяко двойно данъчно облагане.

4. ПРЕДСТОЯЩА РАБОТНА ПРОГРАМА НА ОФТЦ

29. Предвид тези последни достижения в областта на трансферните цени в рамките на ЕС и необходимостта да осигури мониторинг на прилагането на новите инструменти, но също и да продължи проучването на някои въпроси, Комисията реши да поднови мандата на ОФТЦ за срок от две години.
30. ОФТЦ започна да разглежда евентуалната нова работна програма за 2007-2008 година.
31. Съгласно настоящата работна програма на ОФТЦ, все още предстои да бъдат разгледани в частност санкциите и лихвите, свързани с измененията в трансферните цени.

⁷

ОВ C/2005/160 от 30.6.2005 г., стр. 1–22

32. В бъдеще без съмнение предотвратяването и разрешаването на спорове им ще продължи да бъде на дневен ред, тъй като е от голямо значение за данъкоплатците и данъчните администрации.
33. Форумът следва също да съдейства на Комисията да следи прилагането от страна на държавите-членки на Кодексите на поведение и насоките, издадени въз основа на заключенията на ОФТЦ. На практика държавите-членки ще трябва да се отчитат за прилагането на различните инструменти и за произтичащите от това практически проблеми. Това ще позволи да бъде оценена ефективността на тези инструменти за премахване на двойното данъчно облагане във връзка с корекцията на печалбите на свързани предприятия.
34. Що се отнася до Арбитражната конвенция, след като получи допълнителна обратна връзка след приемането на Кодекса на поведение, Комисията посочва следните въпроси, които трябва да бъдат разяснени, за да се осигури по-добро функциониране на конвенцията: крайния срок за съставяне на арбитражна комисия, общо разбиране на понятието „сериозна санкция”, възможно разширяване на обхвата до повече от две държави-членки, крайния срок за прилагане на окончателното решение, ролята на данъкоплатеца, какво точно покрива едно изменение на трансферните цени (дали например трябва да се вземе предвид слабата капитализация). Накрая в Комисията постъпиха мнения, подкрепящи създаването на постоянен и независим Секретариат.

5. ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

35. Комисията приветства ОФТЦ за работата му и приноса му като цяло за създаване в рамките на ЕС на среда, благоприятстваща в по-голяма степен намаляването на тежестта от правилата за трансферните цени, и в частност за процедурите за предотвратяване и разрешаване на спорове. Достиженията на ОФТЦ от октомври 2002 г. насам доведоха до редица подобрения, които улесниха трансграничната търговия и така подобриха функционирането на единния пазар.
36. С оглед на работата, свършена от ОФТЦ в областта на процедурите за предотвратяване и разрешаване на спорове, Комисията напълно подкрепя заключенията и предложенията на ОФТЦ по отношение на ПЦС. Въз основа на тази работа Комисията изготви приложените насоки за ПЦС в ЕС.
37. Тези насоки са полезна основа за процедурите за ПЦС в ЕС. Следвайки насоките, държавите-членки ще насърчат използването на ПЦС, което ще доведе до по-добри резултати при предотвратяването на спорове, по-малко спорове и по-малко случаи на двойно данъчно облагане. Това ще спомогне за премахване на данъчните пречки и постигане на първостепенните цели на единния пазар: по-добра инвестиционна и по-конкурентноспособна бизнес среда, растеж и работни места.
38. Комисията приканва Съвета да одобри предложените насоки за ПЦС в ЕС и приканва държавите-членки да приложат бързо препоръките, включени в насоките, в националното си законодателство или административни правила.

39. Държавите-членки се приканват да се отчитат всяка година пред Комисията за всички мерки, предприети вследствие на тези насоки, както и за функционирането им на практика. Въз основа на тези отчети, Комисията периодично ще преразглежда тези насоки.

ПРИЛОЖЕНИЕ

НАСОКИ ЗА ПРЕДВАРИТЕЛНИ ЦЕНОВИ СПОРАЗУМЕНИЯ (ПЦС) В ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

1. ПРАВНА РАМКА

1. Член 25, параграф 3 на примерната данъчна конвенция на ОИСР позволява страните да сключват предварителни ценови споразумения (наричани по-долу ПЦС).
2. ПЦС е споразумение, което определя, преди контролираните сделки, подходящ набор критерии (напр. метод, съпоставки и съответните изменения, отправни хипотези с оглед на бъдещите развития) за определяне на трансферните цени за тези сделки за определен период от време.
3. Реалните печалби, които ще бъдат облагани в бъдеще, не трябва да бъдат конкретно договаряни в ПЦС.

ПЦС трябва да формулира, съгласно принципа на равнопоставеност и независимост на страните (the arm's length principle), разпоредби за определяне на трансферните цени за бъдещи сделки в рамките на ПЦС.

4. ПЦС трябва да предостави гаранции за данъкоплатците и данъчните администрации. Конкретният начин да се предоставят тези гаранции може да е различен в зависимост от законодателството на държавите-членки, в които данъкоплатецът плаща данъци.
5. Данъкоплатецът при всички случаи подлежи на обичайните правила на данъчната администрация. Дори и при наличието на ПЦС, данъчната администрация има правото да извърши одит. При нормални обстоятелства обаче одитът се извършва единствено за проверка и контрол на ПЦС, като се проверяват условията и отправните хипотези, заложи в ПЦС.
6. За двустранни и многостранни ПЦС е необходимо да бъде постигнато споразумение между данъчните администрации и между всяка данъчна администрация и съответния данъкоплатец. За едностранни ПЦС ще е необходимо единствено постигане на споразумение между дадена данъчна администрация и съответния данъкоплатец.

2. ОРГАНИЗАЦИЯ В ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ НА СВЪРЗАНИТЕ С ПЦС ПРОЦЕДУРИ

7. Данъчните администрации следва да могат да използват всички свои компетенции и ресурси за сключването на ПЦС.

Програмите за ПЦС следва да бъдат координирани централно.

За да обработят молба за ПЦС, данъчните администрации следва да изпълнят две основни функции: първо, да разгледат молбата, и второ да договорят споразумение с друга данъчна администрация.

8. Преговорите между данъчните администрации следва да бъдат водени от компетентните органи (наричани по-долу КО). Задължение на КО е да гарантират, че функциите на проверка и разглеждане на ПЦС и на договаряне с други страни се изпълняват. Това важи дори и ако КО поискат специализирана консултация от други служби на данъчната администрация.

3. ДОСТЪП ДО ПРОГРАМАТА НА ПЦС

9. Първоначалното решение за това кои сделки следва да бъдат включени в молбата за ПЦС се взема от данъкоплатеца.

Данъчната администрация може да прегледа молбата и да я промени или отхвърли.

Ако всички изисквания са изпълнени, данъчната администрация следва да одобри молбата.

На практика данъкоплатецът и данъчната администрация следва да работят заедно за постигане на взаимно приемливи условия на ПЦС.

Оттеглянето на молба за ПЦС не следва автоматично да доведе до извършване на одит.

10. Вътрешните специфики съответно ще се отразят на начина, по който данъчната администрация ръководи програмата си за ПЦС.
11. Данъчните администрации може да приложат правила за такси и прагове на сложност, за да гарантират, че ПЦС ще бъдат сключвани само ако бъдат оценени като подходящи от въпросните данъчни администрации.

4. ТАКСИ

12. Държавите-членки решават дали е целесъобразно да бъде въведена система за внасяне на такси.

Плащането на такса не следва да е предпоставка за ефикасността на обслужване, която при всички случаи трябва да е гарантирана.

13. Ако бъдат въведени такси, те трябва да се начисляват под формата на еднократна сума като такса за участие и/или да се определят съобразно допълнителните разходи на данъчната администрация в резултат на ПЦС.
14. Въвеждането на такси е особено подходящо в случаите, в които без тях данъчната администрация няма да е в състояние да поддържа програма за ПЦС. Таксите обаче не трябва да достигат размер, който да възпрепятства подаването на молба за ПЦС.

5. ПРАГОВЕ НА СЛОЖНОСТ

15. Ако бъдат въведени прагове на сложност, те следва да бъдат ползвани като ориентир за целесъобразността на ПЦС и да бъдат определяни в зависимост от фактите и обстоятелствата на конкретния случай, така че да не бъдат прекалено нормативни.

Праговете на сложност трябва да бъдат прилагани повсеместно за всички данъкоплатци.

16. Евентуалното отношение на другите данъчни администрации, участващи директно във всяко ПЦС, също следва да бъде фактор в прилагането на праговете на сложност: прагът на сложност може да бъде снижен в случай, че другите данъчни администрации са склонни да приемат молба за ПЦС.

Въпросът дали да бъде приложен праг на сложност, за да се откаже достъп на данъкоплатец до програма за ПЦС, следва да бъде обсъден на предварителна среща.

17. Броят или размерът на сделките не следва да се разглежда като безпогрешен ориентир за евентуална несигурност или риск, свързан с трансферните цени. Праговете на сложност следва да взимат предвид съответния размер на сделките и риска (за данъкоплатеца), свързан с трансферните цени.

6. ДОКУМЕНТАЦИЯ

18. Ако многонационално предприятие ползва Документацията за трансферните цени на ЕС (ДТЦЕС), това може да послужи като полезна основа за всяка молба за ПЦС.

Полезни допълнения може да бъдат всички документи за политиката на трансферните цени, на които се основава молбата, както и всички получени сведения, на които тя почива. Изискванията за документацията не следва да бъдат ненужно обременителни за данъкоплатците, но данъчната администрация трябва да има възможност да направи пълна оценка на сделките, включени в ПЦС.

Допълнения А и Б предоставят списък на документите, които вероятно ще бъдат необходими за всяка молба за ПЦС. Какви точно ще бъдат изискванията за официалната молба следва да бъде договорено на предварителния етап.

19. Конкретната информация, необходима за мониторинга на изпълнението на ПЦС, следва винаги да бъде уточнявана в хода на преговорите за ПЦС. Данъкоплатецът трябва да поддържа документацията през целия срок на ПЦС, за да може данъчната администрация да следи начина, по който ПЦС се прилага.

7. ПРОВЕЖДАНЕ НА СВЪРЗАНАТА С ПЦС ПРОЦЕДУРА

20. Данъчните администрации и данъкоплатците трябва да си сътрудничат във възможно най-голяма степен, за да осигурят възможно най-ефективно протичане процедурата за ПЦС.

В типичния случай молбата за ПЦС следва да премине през четири отделни етапа:

- (a) Предварителен етап/Неофициална молба
- (b) Официална молба
- (c) Разглеждане на молбата и договаряне на ПЦС
- (d) Официално сключване на ПЦС

7.1. Предварителен етап/Неофициална молба

21. Предварителната среща следва да даде възможност на всички страни да оценят вероятността за успех на ПЦС. Данъчната администрация следва да получи информация, достатъчна за тази оценка. Като минимум информацията трябва да съдържа данни за дейността и сделките, които ще бъдат уреждани, съответния данъкоплатец, предпочитаната методология, желания срок на ПЦС, евентуално обратно действие и страните, които ще вземат участие.

Предварителният етап трябва да даде възможност на данъчната администрация да направи обоснована преценка за това дали молбата може да бъде приета.

Данъкоплатците следва да се обърнат към данъчните администрации възможно най-рано, след като изяснят окончателно намеренията си по отношение на ПЦС.

22. Данъчните администрации може да вземат предвид случаи, при които данъкоплатци се обръщат към тях анонимно, но при тези обстоятелства не може да бъде постигната договореност със задължаващ характер. При всички случаи намеренията на данъкоплатеца следва да бъдат относително конкретни, за да може да се проведе предварителна среща, като тези анонимни контакти не следва да бъдат удължавани във времето.
23. Данъчната администрация следва да даде ясни индикации във възможно най-кратък срок за това дали има вероятност последващата официална молба на данъкоплатеца да бъде приета, и, ако е възможно, за това кои аспекти може да се окажат проблематични.
24. Данъкоплатецът следва да се обърне към всички държави-членки, участващи директно в планираното ПЦС. В случаите, в които се осъществява контакт с повече от една данъчна администрация, същата информация трябва да бъде предоставена на всяка една от тях (това следва да важи за цялата процедура, свързана с ПЦС).

25. Като част от предварителния етап, при необходимост КО следва да се консултират помежду си. Когато се налага подобна консултация, тя трябва да бъде осъществена във възможно най-кратък срок.

По време на предварителния етап данъкоплатецът и данъчната администрация следва да обсъдят каква документация да бъде включена в официалната молба. Евентуалният праг на сложност също следва да бъде обсъден. Данъчната администрация следва също така да използва предварителния етап, за да повлияе на съдържанието на молбата, ако това ще допринесе за благоприятния ѝ резултат.

7.2. Официална молба за ПЦС

26. Официална молба за ПЦС следва да бъде подадена възможно най-бързо, в зависимост от годините на срока на ПЦС, и в частност скоро след неофициалния контакт. Данъкоплатецът следва да подаде официална молба до данъчната администрация, на която плаща данъци, и същевременно до всички останали участващи страни. В случаите, в които държавите-членки имат различни административни или правни процедури във връзка с ПЦС, данъкоплатецът има отговорността да гарантира, че всички молби са подадени навреме. Данъчната администрация следва да положи усилия да уведоми данъкоплатеца във възможно най-кратък срок дали молбата за ПЦС е била официално приета за разглеждане, да поиска възможно най-скоро всякаква допълнителна документация, необходима за разглеждане на ПЦС, и да формулира позицията си.

Съдържание на официалната молба

27. В първоначалната официална молба данъкоплатецът следва да приложи всяка уместна информация, нужна на данъчната администрация, за да разгледа молбата и да си изгради становище за методологията, която ще бъде използвана по-късно за изчисляване на цената съгласно принципа на равнопоставеност и независимост на страните (the arm's length principle). Допълнения А и Б съдържат детайли за типа информация, която в много случаи може да се окаже необходима на всички инстанции. Това обаче не във всички случаи е необходимият минимум или максимум информация. Конкретната информация, необходима за подаване на официална молба, следва да бъде съобразена с конкретния случай.
28. Данъчната администрация има правото да поиска допълнителна информация, за да разгледа молбата за ПЦС.

7.3. Разглеждане на молбата и договаряне на ПЦС

29. Целта на разглеждането и договарянето е да се прецени дали в някои случаи не е целесъобразно тези задачи да бъдат изпълнени да някаква степен заедно. Следва да се възприеме балансиран подход, за да се гарантира, че разглеждането се извършва възможно най-бързо и че договарянето ще започне във възможно най-кратък срок.

При разглеждането данъчната администрация следва да формулира предпочитаните от нея условия за ПЦС. Договарянето с другите участващи данъчни администрации следва да реши всички различия, възникнали между данъчните администрации, така че на участващия данъкоплатец да бъде предоставен набор от условия.

30. Във възможно най-кратък срок след получаване на официалната молба КО на съответните данъчни администрации следва да влязат във връзка помежду си и да определят график за ПЦС. Данъкоплатецът следва да участва в определянето на графика. В допълнение В е поместен примерен график. При многостранните ПЦС съответните КО може да се договорят един КО да има водеща роля при организиране на процедурата.
31. Данъкоплатецът следва да съдейства на данъчната администрация при разглеждането на молбата, като ѝ предостави информация. Разглеждането следва да бъде приключено във възможно най-кратък срок, което да позволи да започне договарянето.
32. Данъчните администрации следва да положат максимални усилия да намалят до минимум тежестта на разглеждането, като изискват само съществена информация; данъкоплатците на свой ред трябва да предоставят във възможно най-кратък срок всяка поискана информация. Страните следва да успеят да постигнат споразумение по въпроса каква информация е необходима.
33. Всяка информация, предоставена на една данъчна администрация, следва да бъде предоставена и на останалите участващи данъчни администрации. Следва също така да бъдат обменени подробни данни за поисканата информация. За всяко ПЦС следва да бъде постигната договореност, определяща дали това ще бъде направено от данъкоплатеца или, по изключение, от данъчната администрация.
34. В случай на различия между позицията, която данъчната администрация формира при разглеждането, и молбата на данъкоплатеца, разглеждането следва да бъде обсъдено с данъкоплатеца.
35. Като част от процедурата на разглеждане, данъчната администрация следва да се опита да убеди данъкоплатеца да се съгласи с нейната позиция. От полза за данъчната администрация и данъкоплатеца е да си съдействат, за да насочат процедурата към взаимно приемливо решение.
36. Данъчните администрации и данъкоплатците следва да си съдействат в рамките на процедурата за ПЦС, за да сведат до минимум закъсненията, най-вече като поискат и предоставят своевременно необходимата информация. Данъчните администрации следва винаги да имат предвид възможността да отправят съвместно/общо искане за информация, ако това допълнително ще намали закъсненията.
37. След приключване на разглеждането данъчната администрация следва да положи усилия да започне договарянето. При необходимост другите участващи данъчни администрации следва да положат усилия да приключат своето разглеждане, за да може договарянето да започне.

38. Етапът на разглеждане следва да включва и взаимодействие между КО в случаите, когато това ще спомогне за сключването на ПЦС. По възможност следва да бъде постигнато временно споразумение. Все пак за предпочитане е данъчната администрация да е направила поне предварително разглеждане преди началото на реалните преговори между КО.
39. Предварителните преговори следва да започнат преди приключване на разглеждането, ако това би подпомогнало процедурата за ПЦС. Това обаче не следва да бъде повод за данъчните администрации да отлагат неправомерно приключването на разглеждането.
40. За повечето ПЦС всеки КО следва да изготви документ за позиция, съдържащ становището на данъчната администрация от разглеждането. Официалната обмяна на позиции следва да се осъществи под формата на размяна на документи за позиция на КО. Тази размяна трябва да се осъществи във възможно най-кратък срок след получаване на молбата.
41. Когато това е целесъобразно, КО не трябва да разменят документи за позиция, ако това ще спомогне за ефикасността и експедитивността на процедурата за ПЦС. В повечето случаи обаче, ако всички КО са изготвили документи за позиция преди началото на реалните преговори, това ще спомогне за установяването и съответно за бързото и ефикасно разрешаване на всички спорове. В случаите, в които един КО е изготвил документ за позиция, всеки друг КО, участващ в договарянето, следва поне да изложи съществуващите разногласия.

Съдържание на документите за позиция на КО

42. Съдържанието на един документ за позиция следва да излага вижданията на данъчната администрация, участваща в ПЦС. Допълнение Г помества някои подробности, които вероятно ще бъдат необходими за изготвяне на документ за позиция на КО.
43. Преговорите следва да стартират с изпращането на документите на КО. Следва да бъде договорен график за преговорите. Данъкоплатците следва да бъдат информирани за всички съществени развития.

Ако КО позволят, на данъкоплатците следва да бъде разрешено да присъстват на срещите на КО, за да отговорят на фактически въпроси и да изложат случая си.

44. Ако би било от полза, КО следва да организират редовни срещи, за да поддържат актуалността на цялата програма за ПЦС. Това обаче не следва да възпрепятства организирането и провеждането на срещи, посветени на отделни случаи.

7.4. Официално сключване на ПЦС

45. Официалното ПЦС следва да влезе в сила посредством официални споразумения между участващите данъчни администрации (в случаите на многостранно ПЦС може да има едно споразумение между всички данъчни

администрации или серия двустранни споразумения между всяка една данъчна администрация).

Всички споразумения следва да излагат подробно условията на ПЦС.

- 46. Тези споразумения следва да предоставят гаранции на страните по ПЦС, че ако съответните условия в ПЦС бъдат спазени, тогава трансферните цени за сделките ще бъдат същите като посочените в ПЦС, и че сделките няма да бъдат интерпретирани по друг начин от данъчната администрация. Данъчните администрации следва да гарантират, че са в състояние да предоставят тези гаранции.
- 47. Допълнение Д съдържа информация, която вероятно ще бъде необходима за сключване на всички официални споразумения за ПЦС.

8. ПЦС: СПЕЦИФИЧНИ ОБЛАСТИ.

8.1. Сделки и страни по ПЦС.

- 48. Първоначалното решение кои сделки и кои субекти от групата да бъдат включени в ПЦС се взема от данъкоплатеца. Данъчната администрация обаче решава дали да приеме молбата на данъкоплатеца.
- 49. От значение е данъчните администрации да бъдат възможно най-гъвкави, като позволят на данъкоплатеца да избере какво иска да включи в ПЦС. Препоръчва се данъкоплатецът да обясни в молбата логиката, по която е изключил или включил дадени компании и сделки.
- 50. Данъчната администрация следва доброволно (в съответствие с ограниченията на всяко вътрешно законодателство) да обменя информация с друга данъчна администрация, която според мнението на първата трябва да бъде включена в ПЦС. Данъкоплатецът трябва да бъде запитан за това кои данъчни администрации да бъдат включени в ПЦС, тъй е необходимо съгласието му по отношение на условията на ПЦС.

8.2. Отправни хипотези

- 51. Данъкоплатецът следва да опише в молбата хипотезите, на които се основава способността на методологията да отрази точно ценообразуването съгласно принципа на равнопоставеност и независимост на страните (arm's length principle) на бъдещите сделки.
- 52. Отправните хипотези по своето естество са жизнено важни за ПЦС и следва да бъдат изготвени внимателно, за да се гарантира способността на ПЦС да отрази ценообразуването съгласно принципа на равнопоставеност и независимост на страните (arm's length principle).
- 53. Данъкоплатците и данъчните администрации следва да се опитат да установят отправни хипотези, които се основават, доколкото е възможно, на налични, надеждни и независими данни.

54. Отправните хипотези трябва да бъдат съобразени с конкретната ситуация на данъкоплатеца, съответната търговска среда, методологията и типа на урежданите сделки.
55. Отправните хипотези не следва да бъдат рестриктивни до такава степен, че да излагат на риск гаранциите, предоставени от ПЦС, а следва да включват широк спектър основополагащи факти, удовлетворяващи страните по ПЦС.
56. Споразумението за ПЦС следва да включва параметри, предварително определящи приемливо ниво на отклонение от някои хипотези. Евентуално предоговаряне следва да бъде необходимо единствено ако тези параметри бъдат надхвърлени.
57. Данъкоплатците следва да уведомяват своите данъчни администрации за случаите, в които отправните хипотези не са изпълнени.

Всички страни по ПЦС следва да се консултират помежду си, за да установят причините за неизпълнението на дадена отправна хипотеза и да преценят дали методологията на ПЦС все още е подходяща.

Ако това е възможно, следва да се направи опит за предоговаряне на ПЦС.

8.3. Обратно действие

58. В случаите, в които е предвидено във вътрешното законодателство, обратното действие може да бъде взето предвид като вариант за разрешаване или предотвратяване на спорове на по-ранен етап.
59. Обратното действие следва да бъде само вторичен резултат от ПЦС и следва да бъде прилагано единствено когато е целесъобразно с оглед на фактите при конкретния случай. За да бъде целесъобразно прилагането на обратно действие, следва да са налице факти и обстоятелства от по-ранен период, сходни на тези в ПЦС.
60. Обратното действие на ПЦС следва да бъде прилагано единствено със съгласието на данъкоплатеца.
61. Данъчната администрация може да прибегне до обичайните вътрешни мерки, ако в рамките на процедурата за ПЦС открие информация, която би повлияла на данъчното облагане от предишни периоди. Данъчните администрации обаче следва да предупредят данъкоплатеца за всяко готвено действие от такъв характер, за да му дадат възможност да изясни евентуалните несъответствия, преди да направи данъчна преоценка за предишни периоди.

8.4. Публикуване на статистически данни

62. Би било полезно, ако всяка данъчна администрация публикува някои статистически данни в ПЦС.

8.5. Едностранни ПЦС

63. Двустранните ПЦС се предпочитат пред едностранните, въпреки че при някои обстоятелства данъкоплатецът има основания да смята, че едностранното ПЦС е по-целесъобразно. В случаите, в които едностранно ПЦС може да ограничи до известна степен риска от двойно данъчно облагане, трябва да се обърне внимание на факта, че едностранните ПЦС са верни на принципа на равнопоставеност и независимост на страните (the arm's length principle) в същата степен като двустранните и многостранните ПЦС.
64. На първа инстанция данъкоплатецът има правото да реши дали е необходимо едностранно или двустранно ПЦС.
65. Държавата-членка, подготвяща едностранно ПЦС, може да обмисли варианта за включване на друга държава-членка в него. Данъкоплатците обаче не следва да бъдат принуждавани да сключват двустранни ПЦС.
66. Данъчните администрации имат правото да отхвърлят искания за едностранни ПЦС, ако преценят, че е по-целесъобразно сключване на двустранно или многостранно ПЦС, или че изобщо не е целесъобразно сключване на ПЦС.
67. Правата на други данъчни администрации и данъкоплатци следва да не бъдат засегнати от наличието на едностранно ПЦС. Когато бъде сключено едностранно ПЦС, впоследствие следва да не се изключва възможността за процедура по взаимно съгласие.
68. С Кодекса на поведение за данъчното облагане на предприятията държавите-членки се ангажираха да обменят доброволно информация за сключените едностранни ПЦС. Обмен на информация следва да бъде извършван с всяка друга данъчна администрация, засегната пряко от едностранното ПЦС, като това става възможно най-бързо след сключване на ПЦС.

8.6. Улесняване на ПЦС за МСП

69. Данъчните администрации следва да използват опита си с проблемите, срещани от МСП, за да улеснят достъпа им до ПЦС, когато ПЦС са от полза за предотвратяване или разрешаване на спорове.

Допълнение А – Списък на вида информация, която вероятно ще бъде необходима за подаване на официална молба за двустранно или многостранно ПЦС.

Конкретната информация ще варира в зависимост от обстоятелствата на случая и трябва да бъде обсъдена между данъкоплатците и данъчните администрации, в идеалния случай на предварителната среща.

Тази информация може да бъде разделена на две големи категории: информация, свързана с миналото („историческа информация”), която може вече да съществува под някаква форма, но трябва да бъде събрана за целите на ПЦС, и информация, която може да се наложи да бъде изготвена специално за ПЦС.

Когато преценяват историческата информация, държавите-членки следва да вземат предвид, че ПЦС се отнасят до бъдещето и че историческата информация може да има по-малко отношение към него. Това означава, че историческата информация е необходима, за да позволи разглеждането на ПЦС в перспектива и съставянето на по-обективна преценка за бъдещето.

Предварителният етап е период, който се използва от данъчната администрация и данъкоплатеца да решат каква информация да придружава официалната молба. Целта е да се постигне баланс между това данъчната администрация да разполага с достатъчно информация, за да разгледа надлежно молбата, и данъкоплатецът да не бъде задължен да представя излишно обременителни количества информация.

При всички случаи данъчната администрация има правото да поиска допълнителна информация, а данъкоплатецът има правото да представи допълнителна информация.

1. Имена и адреси на всички свързани предприятия (включително всички места а стопанска дейност) в рамките на ПЦС.
2. Структура на групата, сочеща всички субекти, участващи в търговската дейност на предприятията в рамките на ПЦС.
3. Анализ на промишлените и пазарни тенденции, които се очаква да окажат въздействие върху бизнеса. Ако е целесъобразно, следва да бъдат предоставени и всички пазарни или финансови проучвания, реализирани за конкретната бизнес дейност, които са довели до тези очаквания. Следва да се очертае бизнес стратегията, която се очаква да бъде приложена за периода на ПЦС, и, ако е различна, стратегията, прилагана за предишни периоди. Може да бъдат включени прогнози, използвани в бизнес плана, управленски бюджети, информация за очакваните бизнес тенденции и конкуренцията, бъдещи стратегии за маркетинга, производството или научноизследователската и развойна дейност. Може да бъдат предоставени и сведения за това чии са правомощията и отговорността за изготвяне и налагане на бизнес стратегията.
4. Периодът, през който данъкоплатецът иска да се прилага ПЦС, включително евентуално искане за обратно действие.
5. Функционален анализ (вж. Допълнение Б) на сделките и страните по ПЦС.

6. Причината, поради която данькоплатецът смята, че ПЦС е целесъобразно за конкретните сделки.
7. Отправните хипотези, залегнали в ПЦС.
8. Подробна информация за методологията, предложена за урежданите сделки, и доказателства в подкрепа на мнението, че тя ще доведе до резултати, съответстващи на принципа на равнопоставеност и независимост на страните (the arm's length principle). В зависимост от методологията и начина на прилагането ѝ, тези доказателства може да включват:
 - (a) Разглеждане на петте критерия за съпоставимост на ОИСР, в т.ч. използваните съпоставки и всички изменения, извършени с цел постигане на тази съпоставимост.
 - (b) Причини, поради които е избран методът в молбата за ПЦС.
 - (c) Излагане, подкрепено с конкретни финансови данни, на начина, по който ще бъде използвана предложената методология.
9. Списък на всички ПЦС, сключени преди това от някое от участващите свързани предприятия, които се отнасят до същите или сходни сделки, ако данъчните органи не разполагат с този списък.
10. Подробна финансова информация за субектите в рамките на ПЦС за последните три години преди ПЦС. Това може да включва:
 - (a) заверени счетоводни отчети от последните три години.
 - (b) анализ на линиите продукти/услуги, съдържащ брутна надценка и нетна печалба заедно със свързаните разходи за продуктите/услугите, които ще бъдат включени в ПЦС, ако тези данни са в наличност и биха били полезни.
11. Списък на всички правни споразумения между свързаните предприятия, които оказват въздействие върху сделките в рамките на ПЦС. Например лицензионни договори, договори за покупка, договори за дистрибуция, договори за извършване на научноизследователската и развойна дейност.
12. За всички години, за които е поискано обратно действие (ако вътрешното законодателство го позволява), следва да се предоставят данни за данъчното състояние на всеки участващ субект за въпросните години, напр. приета данъчна декларация, подадена, но неприета, подадена и в процес на проверка и т.н. Следва да се предоставят и данни за всяка все още неприключила процедура за взаимно споразумение и анализ на законовите срокове във всяка съответна юрисдикция, което да покаже дали може да се внесат изменения в годините за разглеждане.

Допълнение Б: Функционален анализ

Функционалният анализ е ключов инструмент при всяка процедура, свързана с трансферните цени. Съдържанието следва да бъде съобразено с конкретния данъкоплатец и сделките в рамките на ПЦС. В зависимост от ситуацията, молбата за ПЦС следва също до известна степен да посочва кой субект изпълнява дадени функции в общата бизнес дейност на многонационалните предприятия. Данъчните администрации обаче следва да имат предвид, че не оценяват сделки, които не са включени в ПЦС. Тази информация трябва да бъде достатъчна, за да може данъчните да проучат разглежданите сделки в дълбочина.

Дейност и функции

Следва да бъдат описани всички дейности, свързани със сделките, уреждани в ПЦС (научноизследователска и развойна дейност, производство, дистрибуция, маркетинг, вид на предоставяните услуги и т.н.). Икономическата и предприемаческа стойност на тези дейности следва да бъдат ясно посочени, заедно с данни за начина, по който те си взаимодействат с дейностите, извършвани от други субекти от групата. Следва да бъдат описани съответният пазар и пазарната позиция на субекта, както и типът клиента, видът на продавания продукт, начинът, по който се произвежда или купува, както и предприятията, от които се купува или продава.

Рискове

Рисковете, поети от субекта по отношение на сделките в рамките на ПЦС, следва да бъдат описани и оценени. Типични видове риск са производствен, технологичен, от технологично остаряване, пазарен, кредитен, валутен и правен.

Използвани активи

Следва да бъдат описани размерът и типът оборотен капитал, както и материалните и нематериални активи, използвани в ПЦС. Относителната важност на тези активи за сделките отново следва да бъде анализирана.

Ще бъде необходима допълнителна информация, ако в сделките по ПЦС се използва право върху интелектуална собственост (ПИС). Следва да бъде предоставена информация за това как ПИС е било създадено в рамките на или придобито от групата. Следва да се изясни кой субект понастоящем притежава ПИС и как го е придобил, как го използва и каква е ползата от него за предприятието.

Допълнение В: Примерен график за сключване на ПЦС Всяко ПЦС е различно; затова определянето на общ график за всички ПЦС носи своите рискове. Най-добрата практика е всички страни да съставят график във възможно най-кратък срок след получаване на молбата за ПЦС. Данъчните администрации може да съдействат за съкращаване срока на договаряне на ПЦС, проучвайки информацията бързо и ефективно; Данъкоплатците може да съдействат за съкращаване срока на договаряне на ПЦС, предоставяйки бързо пълна информация. Посоченият по-долу график е примерен, но съдържа всички обичайни етапи на процедурата за ПЦС.

Предварителен етап – неофициална молба – месец 0

Данъкоплатецът осъществява неофициален контакт с двете данъчни администрации и отправя искане за ПЦС. Данъчните администрации изслушват изложените аргументи и известяват данъкоплатеца дали въпросният случай е подходящ за ПЦС. Данъчните администрации се консултират помежду си, за да гарантират взаимното си съгласие. Всяка администрация провежда кратко обсъждане с данъкоплатеца за това каква информация следва да бъде предоставена на първа инстанция и каква методология би била подходяща.

Месеци 1-3

Всяка данъчна администрация получава официалната молба. През месец 1 КО съставят график за разглеждане и договаряне на ПЦС. И двете данъчни администрации първоначално преглеждат молбата независимо една от друга и, ако е необходимо, отправят искане за нова информация.

Месеци 4-12

Данъчните администрации продължават да разглеждат молбата независимо една от друга с пълното съдействие на данъкоплатците. Може да бъде организирана първа лична среща, на която данъкоплатецът да представи молбата пред всички участващи страни. Целесъобразно е да бъде извършена консултация с КО. Данъкоплатецът участва в разглеждането и излага мнението си. Към края на този етап всяка данъчна администрация вече е формулирала позицията си. КО могат да разменят документи за позиция. Те се договарят да се срещнат през месец 14, за да обсъдят процедурата.

Месец 13

Всеки КО разглежда документите за позиция на другите КО и при необходимост иска допълнителна информация. (Друг възможен вариант е през месец 12 един КО да изготви документ за позиция, а през месец 13 останалите КО също да изготвят такъв документ, отхвърляйки позицията на първия КО и предлагайки алтернативи.)

Месеци 14-16

КО провеждат разговори. Данъкоплатецът, който се информира за хода на преговорите между КО, предоставя допълнителни уточнения.

Месец 17

КО постигат споразумение. Провеждат се консултации с данъкоплатците и се получава съгласието им.

Месец 18

ПЦС е официално договорено между КО. Разменя се официална документация. Данъкоплатците получават уверения, че ПЦС се приема.

По-сложните случаи може да отнемат повече време, но при съдействие и подходящо планиране от страна на всички страни времето се сключване на ПЦС следва да се сведе до минимум.

Допълнение Г: Съдържание на документа за позиция на КО

Тъй като всеки случай е различен, документите за позиция също ще варират. По-долу са поместени общите насоки, които може да се прилагат за съдържанието на всички документи за позиция. От ключово значение за приключване на процедура за ПЦС без ненужно забавяне е преговорите между КО да започнат, най-често посредством документ за позиция, във възможно най-кратък срок след получаване на молбата.

В много случаи един документ за позиция би следвало да съдържа:

1. Заключение на КО, придружено с обосновка. Заключение следва да включва информация за предпочитаната методология и аргументацията за това.
2. Мотиви за евентуално отхвърляне или промяна на метода, първоначално предпочетен от данъкоплатеца.
3. Подробни данни за фактите, за които се смята, че са имали най-голяма тежест при формирането на гореспоменатото заключение. Ако е уместно, следва да се обърне специално внимание на всички факти, появили се в хода на процедурата, които противоречат на първоначалната молба.
4. Подробна информация за отправните хипотези, на които ще се основава ПЦС.
5. Позиция за всеки елемент на обратна сила и за бъдещия срок на ПЦС.
6. Предложения за начина, по който да се мониторира ПЦС.
7. Описание на договорното и вътрешното законодателство, на което ще е подчинено ПЦС и което ще предостави гаранции на данъкоплатеца.

Приложение Д: Данни, които вероятно ще бъдат необходими за сключване на споразумение за ПЦС

1. Срок на ПЦС и ден на влизането му в сила.
2. Данни за приетата методология за определяне на трансферните цени и отправните хипотези (вж. допълнение Е), които трябва да се следват за прилагането на ПЦС.
3. Споразумение, че ПЦС ще бъде обвързващо за участващите данъчни администрации.
4. Споразумение за начина, по който ще се мониторира ПЦС.
5. Споразумения за документацията, която ще бъде поддържана през целия период на ПЦС с цел извършване на мониторинг, например годишен отчет.
6. Всички споразумения за евентуално ретроспективно прилагане.
7. Всички обстоятелства, изискващи преразглеждане на ПЦС.
8. Всички обстоятелства, които биха довели до вероятно анулиране на ПЦС, дори със задна дата (например ако е била предоставена невярна информация).

ДОПЪЛНЕНИЕ Е – ОТПРАВНИ ХИПОТЕЗИ

Отправните хипотези може да варира в зависимост от самото ПЦС, но е възможно те да засягат някои от следните сфери:

1. съответното вътрешно данъчно законодателство и договорни разпоредби;
2. такси, мита, ограничения за внос и държавни разпоредби;
3. икономически условия, пазарен дял, пазарни условия, крайна цена и обем на продажбите;
4. естество на функциите и рисковете, поети от участващите в сделките предприятия;
5. обменни курсове, лихвени проценти, кредитен рейтинг и капиталова структура;
6. управление или финансово счетоводство и разпределение на приходите и разходите;
7. предприятията, които ще развиват дейност в рамките на всяка юрисдикция и формата, под която ще извършват тази дейност.